

ΕΤΟΣ Δ'.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 39 Ὀκτωβρίου 1871.

ΦΥΛΛ. ΙΒ'.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ.

==

Η ΠΕΡΙ ΥΓΕΙΝΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Ἵπ δ

ΑΧΙΑ. ΠΑΙΔΑΓΩΓ.

—

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

—

(συνέχεια ἴδε φυλλ. ΙΑ'.)

Ἄλλ' αὐτὸ τώρα τὸ δαφνόζυλον, θά μ' ἐρωτήσετε μὲ ἀπορίαν, εἰς τί θά χρησιμεύσῃ; καὶ αὐτὸ εἶναι ἐν ἐκ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων καὶ ἀλγεινοτέρων βασιανιστηρίων. Τὸ δαφνόζυλον αὐτὸ ἀνάπτεται ἐπὶ λύχνου καὶ σθεννομένης τῆς φλογός, διὰ τοῦ ἀνημμένου ἀνθρακός αὐτοῦ καίεται τὸ ἀρτιγέννητον βρέφος ἐντὸς τοῦ φάρυγγος, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν, καὶ κατὰ τὸν αὐχένα σταυροειδῶς, ὅπως ἐμποδισθῇ διὰ τῆς τοιαύτης μαγικῆς πράξεως ὁ Σατανᾶς, ἐφ' ὅσον

τὸ παιδίον μένει εἰσέτι ἀβάπτιστον, νὰ ἀλύσῃ ἐντὸς τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ τῷ προξενήσῃ κάθρας (ἄρθρας)· ἰδίῳ τὸ οὕτω ἐντετυπωμένον σημεῖον τοῦ σταυροῦ κωλύει τὴν ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ καὶ τὸ κάψιμον τῆς κάθρας.

Τὸ οὕτω τέλος βασιανισθὲν, παστωθὲν, ῥυπαρὸν, καὶ εἰς κόπανον μεταβληθὲν πλάσμα παραδίδεται μετ' εὐχῶν εἰς τὴν μητέρα, καὶ μένει οὕτω ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις παστωμένον τοῦλάχιστον ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Σημειωτέον δὲ ὅτι κατὰ τὰς πρώτας ταύτας ἡμέρας καὶ ἡ πράξις τοῦ φασκιδώματος ἐπαναλαμβάνεται καθ' ἐκάστην πολλάκις, ἐν ἀρχῇ μὲν ὑπὸ τῆς μαίας συνοδευομένη ἐκάστοτε ὑπὸ ἐλξων τῶν μελῶν, βραχιόνων καὶ μηρῶν χιαστί, δηλ. δεξιῶν βραχιόνων μὲ ἀριστερὰν κνήμην καὶ τ' ἀνάπαλιν· αἱ ἐλξεις δ' αὐταὶ γίνονται ἵνα ταυνομένα τὰ μέλη γίνωσι μακρὰ καὶ εὐκαμπτα, τὰς δ' ἐπομένας ἡμέρας ὑπὸ τῆς διδασκαλίας τῆν τέχνην πρωτοπείρου μητρός. Ἄμα δὲ παραδοθέντος τοῦ νεογεννήτου εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἀμέσως στέλλονται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἑκτακτοὶ ταχυδρόμοι πρὸς εὐρεσιν γυναικός θηλαζομένης, ὅπως θηλασθῇ τὸ ἀρτιγέννητον, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ τῆς πείνης, διότι, ὡς γνωστὸν, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἡ τεκοῦσα δὲν ἔχει γάλα, ἀλλὰ γαλακτώδες τι ὑγρὸν ἀραιὸν καὶ λεπτὸν, αἱ δὲ πρῶται κραυ-

λειφθέντων τῶν βασκαμάτων, τῆς κακῆς ὥρας, τῶν ἐξορκισμῶν, τῶν σαραντισμῶν κτλ. κτλ. προλήψεων, ὑφ' ὧν κατεχόμεθα αἱ γυναῖκες, καὶ εἰς τὰς ὁποίας καταφεύγουσαι, παραμελοῦσι συχνότατα τὰς ἰατρικὰς παραγγελίας, ἢ εἰς αὐτὰς λίαν βραδέως προσφεύγουσιν ὁποία δὲ ὀφείλει νὰ ᾖ ἡγεῖν ἡ ὑγεινὴ τῶν παιδῶν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ὑπάρξεώς των, καὶ ὁποῖαν ἐπιβλαβῆ ἐπιρροὴν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ πρόληψις, θέλομεν ὀμιλήσει ἐν ἐκτάσει, ἐν ἐκάστῳ τῶν μερικῶν κεφαλαίων.

(ἀκολουθεῖ.)

ΕΥΛΛΙΑ ΠΟΝΤΟΥ

ΔΡΑΜΑ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΕΝΤΕ

ΜΕΤΑ ΠΡΟΛΟΓΟΥ.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

(συνέχεια ἴδε φυλλ. θ'.)

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΟΙ ΑΥΤΟΙ, ΠΑΥΛΟΣ ΒΕΡΜΟΝΔ.

ΠΑΥΛΟΣ

(εἰσερχόμενος.)

Οἱ δύο μας τώρα, φίλτατε Βωδριλιάν!

ΒΩΔΡΙΑΛΙΑΝ.

Εἶμεθα τέσσαρες καὶ ὄχι δύο! . . . Κύριε, χαίρετε!

ΠΑΥΛΟΣ

Ὁ Σανζιρόν! . . . ὁ Δεννεβίλλ!

ΒΩΔΡΙΑΛΙΑΝ

Συναναστροφή πλήρης. . . θὰ διασκεδάσωμεν.

ΠΑΥΛΟΣ

Δύναμαι νὰ ἐρωτήσω τὸν εὐγεῖῃ μου ἐξάδελ-

φον, τὸν μαρκήσιον Δὲ Σανζιρόν, τί ζητεῖ ἐνταῦθα;

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Δὲν εἶναι παράδοξον ἂν ἐρισκώμεθα ἐνταῦθα δι' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Μόνη διαφορὰ ὑπάρχει ὅτι ἡμεῖς μὲν ἤλθατε ὅπως ἀποπερατώσῃτε ἐν ἐγκλημα, ἐγὼ δὲ ὅπως ἐπανορθώσω αὐτό.

ΠΑΥΛΟΣ

Λοιπὸν, Δεννεβίλλ . . .

ΒΩΔΡΙΑΛΙΑΝ

Ὁ Δεννεβίλλ ὠμολόγησε τὰ πάντα.

ΔΕΝΝΕΒΙΛΛ

Καὶ ὠμολόγησεν ἐπίσης ὅτι ἡ διαθήκη ὑπάρχει.

ΠΑΥΛΟΣ

Εἶναι ἀληθές;

ΒΩΔΡΙΑΛΙΑΝ

Ἀληθέστατον.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Καὶ ἤλθον ὅπως ζητήσω τὴν διαθήκην αὐτήν.

ΠΑΥΛΟΣ

Καὶ ἐγὼ ὁμοίως.

ΒΩΔΡΙΑΛΙΑΝ

(τιθέμενος ὀπισθεν τῆς τραπέζης καὶ τὰ πιστόλια κρατῶν ἀνά χειρας.)

Τίς θὰ τὴν λάβῃ; . . . ὁ πλειστηριασμὸς ἀρχεῖται . . . ἐμπρός!

ΠΑΥΛΟΣ

Διάβολε! . . . δὲν τὸ εἶχον συλλογισθῆ . . . τὸ πρᾶγμα ἔφθανεν ἕως ἐκεῖ . . . Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἕκαστος δι' ἐκυτόν καὶ ὁ Θεὸς δι'

θεοῦ (εἰσάγει ζεῦγος πιστολίων ἐκ τῶν θυλακίων του). Δὲν ἔχετε ὄπλα, μαρκήσιε; (τείνει αὐτῷ τὸ ἐν πιστόλιον). Ἄς μοιράσωμεν.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Οὐδὲν δύναμαι νὰ διαμοιράσω μεθ' ὑμῶν . . . οὐδὲ κἀν τὰς τῆς πάλης τύχας . . .

ΠΑΥΛΟΣ

Ἄ! οὕτω λέγετε; . . . Λοιπὸν! ἄς διευκρινίσωμεν τὸ ζήτημα. Διὰ τί ζητεῖτε αὐτὴν τὴν διαθήκην;

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Διότι ἀνήκει εἰς ἐκείνους ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐκλάπη τῇ ὑμετέρᾳ εἰσηγήσει . . .

ΠΑΥΛΟΣ

Ἄλλ' ἐγὼ καταστρέφομαι τοιοῦτοτρόπως.

ΒΩΔΡΙΑΛΙΑΝ

Ἔχει δίκαιον.

ΠΑΥΛΟΣ

Καὶ ἐννοεῖται καλῶς ὅτι δὲν σὰς ἀφήνω νὰ τὴν λάβῃτε.

ΒΩΔΡΙΑΛΙΑΝ

Ἄνεχθὼς τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θὰ προσφέρῃ διὰ τὴν ἀπόκτησιν ταύτην . . .

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἄθλιε! . . . διδάσκεις τὸ μέγεθος τοῦ ἐγκλήματος ὅπερ διέπραξας;

ΠΑΥΛΟΣ

Μὴ τόσην οἰκειότητα, κύριε μαρκήσιε, σὰς παρακαλῶ, καὶ πρὸ πάντων ἀφετε κατὰ μέρος τὴν ἠθικὴν διδασκαλίαν.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἄ! τοῦτο ὑπερβαίνει πᾶν ὄριον! . . . καὶ μάστιγα κατόπιν τοιαύτης πράξεως . . .

ΠΑΥΛΟΣ

Ὅ, τι ἐπραξά, τὸ γνωρίζετε ἤδη θὰ σὰς εἶπω τὶ μέλλω νὰ πράξω.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Λέγετε.

ΠΑΥΛΟΣ

Ἐννοεῖτε βεβαίως ὅτι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ζήσω ἐν ἀθλιότητι καὶ ἀτιμίᾳ . . . Λοιπὸν! τὴν περυσίαν αὐτὴν, ἣν ζητεῖτε νὰ μοι ἀρπάσῃτε, σὰς προτείνω νὰ τὴν μοιρασθῶμεν.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Σὰς τὸ εἶπα, Κύριε, οὐδεμίαν διανομὴ εἶναι δυνατὴ μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ

Τότε λοιπὸν, μαρκήσιε, εἰς ἐξ ἡμῶν δὲν πρέπει νὰ ἐξέλθῃ ζῶν ἐκ τῆς οἰκίας ταύτης.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Δύνασθε νὰ μὲ δολοφονήσῃτε, κύριε.

ΠΑΥΛΟΣ

Ὅχι δά! μόνος ὁ Δεννεβίλλ εἶναι ἱκανὸς διὰ τοιοῦτον ἔργον.

ΔΕΝΝΕΒΙΛΛ

Πρόσεχε μήπως εἴπῃς ἀλήθειάν τινα . . .

ΒΩΔΡΙΑΛΙΑΝ

Ὅθ' ἤμεθα δύο ἐναντίον σου!

ΠΑΥΛΟΣ

Ἦσυχάσατε, παρακαλῶ! Διὰ τὸν Δεννεβίλλ, τὸ ἐννοῶ, δύναται νὰ λάβῃ τοιαύτην τινὰ θέσιν ἐναντίον μου . . . ἀλλὰ σύ! τοῦτο θὰ ᾔτο αὐτόχημα ἠλιθιότης! Ἐσκέψῃς τί δύναται νὰ συμβῇ; . . . Σὺ αὐτὸς Δεννεβίλλ, δὲν ἐσυλλογίσῃς . . . Ὅταν ὁ ἄνθρωπος οὗτος λάβῃ εἰς τὰς χεῖράς του τὴν διαθήκην, θὰ καθυποβάλῃ

αὐτὴν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ θὰ ἀναγκασθῇ νὰ εἶπῃ τὸν τρόπον, καθ' ὃν αὐτὴ ὑπεξήρθη!

ΒΩΡΙΑΔΙΑΝ

Τοῦτο ἀποβλέπει τὸν Δεννεβίλλ.

ΠΑΥΛΟΣ

Θὰ ἀναγκασθῇ νὰ εἶπῃ ποῦ τὴν εὔρε.

ΔΕΝΝΕΒΙΑΔ

Τοῦτο ἀφορᾷ τὸν Βωδριλλιάν.

ΠΑΥΛΟΣ

Θὰ καταστραφῶ μὲν ἐγὼ, οὐ δὲ θ' ἀπωλεσθῆς. Σοὶ ὑπεσχέθη χρήματα ὁ μαρκήσιος; δίδω τὰ διπλά.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Τοῖς δίδω τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας ὅπως ἐγκαταλείψωσι τὴν Γαλλίαν.

ΠΑΥΛΟΣ

Ἐγὼ τοὺς ἀφίνω ἀνενοχλήτους ἐντὸς τῆς Γαλλίας. Ἄς ἐκλεξώσι.

ΔΕΝΝΕΒΙΑΔ

Βλέπετε, κύριε μαρκήσιε;

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Πλὴν ἀγνοεῖτε ὅτι αὐριον θὰ κατηγορηθῆτε ὡς ἐνεργήσαντες τὸν φόνον τῆς κυρίας Δὲ Σουβιρόν;

ΠΑΥΛΟΣ

Δὲν θὰ μᾶς κατηγορήσετε ὑμεῖς τουλάχιστον, τὸ ὀρκίζομαι...

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Τὶ πρὸς τοῦτο, ἀρκεῖ τὸ ἐγκλημα νὰ μὴ μείνῃ ἀτιμώρητον.

ΠΑΥΛΟΣ

Θὰ τιμωρηθῇ.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Τί ἐννοεῖτε;

ΠΑΥΛΟΣ

Τί σᾶς μέλλει; (πρὸς τὸν Βωδριλλιάν.) Σκέφθητι καλῶς ἐν πρᾶγμα Βωδριλλιάν... τόσοσὺν διὰ σὲ ὅσον καὶ δι' ἐμὲ, πρέπει ἡ διαθήκη αὐτῆ νὰ ἐξαφανισθῇ... Ἡ Εὐλαλία, ἣτις ἐθύσασεν ἑαυτὴν ὅπως μὴ κατηγορηθῆ τὸν ζῶντα πατέρα της, δὲν θὰ δειχθῇ ἔτις τόσοσὺν γενναίωφρων καὶ διὰ τὸν ἀποθανόντα ἤδη γονέα της.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἡ Εὐλαλία, εἶπατε;... Γινώσκετε ὅτι ζῆ;...

ΠΑΥΛΟΣ.

Τὸ γνωρίζετε καὶ ἡμεῖς;

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἴνα τὴν σώσω πρὸ πάντων ἤλθον εἰς τὸ βυπαρόν καταγῶγιον.

ΠΑΥΛΟΣ.

Ἴνα τὴν σώσητε;... Ἄλλ' ἡ σωτηρία μου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀπωλείας της!

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἐκ τῆς ἀπωλείας της; Πῶς θὰ ἐτόλμας, δυστυχεῖ!

ΠΑΥΛΟΣ.

Ἀφοῦ τολμῶ νὰ ἀπωλέσω ὑμᾶς αὐτὸν κύριε Δὲ Σανζιρών, φρονεῖτε ποτὲ ὅτι θὰ διστάσω διὰ τὴν ζῶν μῖα; τοιαύτης γυναικός; Ἡ Εὐλαλία Ποντουὰ θὰ καταμνησθῆ αὐριον παρ' ἐμοῦ ἅμα περιέλθει ἡ διαθήκη εἰς χεῖράς μου...

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἄτυχῆς Εὐλαλία!... Ἴδου λοιπὸν, Παῦλε... δέχομαι τὴν πρότασίν σου... Κάμε ἔτι πλέον... Ἄς ἐξαφανισθῇ ἡ διαθήκη... Κράτησον τὴν περιουσίαν ἅπασαν ἣν αὐτὴ σᾶς ἐξασφαλίζει... δὲν θὰ μεμψιμοιρήσω... δὲν θὰ εἶπω τίποτε... Ἄλλὰ χάριν οἴκτου μὴ καταμνησθῆς τὴν δυστυχεῖ νέαν... σὲ καθικετεύω...

ΠΑΥΛΟΣ

Τί συμφέρον ἔχετε πρὸς αὐτὴν τὴν νέαν;

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Τοῦτο ὀλίγον σᾶς ἐνδιαφέρει βεβαίως... Εἴπατέ μοι μόνον, δέχεσθε ἢ ὄχι;

ΠΑΥΛΟΣ

Πολὺ γενναϊόδωρος εἴσθε, μαρκήσιε! κατὶ μυστήριον ὑποκρύπτεται εἰς ὅλα ταῦτα...

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ναί, μυστήριον ὀδυνηρὸν, ὅπερ δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἶπω... Ἄλλὰ τέλος πάντων ἤδη ἀπολαμβάνετε πλείονα τῶν ὅσων μοι ἐζητήσατε...

ΠΑΥΛΟΣ

Θέλω νὰ πεισθῶ περὶ τῆς εἰλικρινείας σας... (πρὸς τὸν Βωδριλλιάν). Τί ζητεῖς δι' αὐτὴν τὴν διαθήκην;

ΒΩΡΙΑΔΙΑΝ

Ἐν στρογγυλότατον ποσὸν δικοσίας χιλιάδας φράγκων.

ΠΑΥΛΟΣ

Συναινεῖτε;

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἐγὼ;

ΠΑΥΛΟΣ

Ἐμεῖς.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἄν δὲν πληρώσω αὐτὸ τὸ ποσὸν³ χάριν τῆς περιουσίας ἣν θέλει μοι ἀποφέρει ἡ ἐν λόγῳ διαθήκη!

ΠΑΥΛΟΣ

Τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἐκτιμᾶτε πολὺ περισσότερο τὸ ἐγγραφον. Τότε λοιπὸν γράψατε!

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἐγὼ;...

ΠΑΥΛΟΣ

Ἐμεῖς... Φρονῶ ὅτι ὁ Βωδριλλιάν θὰ προτιμήσῃ τὴν γραφὴν σας ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μου... Γράψατε... (Ὁ Μαρκήσιος ἀθήτει πρὸ τῆς τραπεζῆς καὶ γράφει, ὑπαγορευόμενος τοῦ Παύλου). «Ὁμολογοῦμεν ὅτι ὀφείλομεν εἰς τὸν κύριον Βωδριλλιάν, δικοσίας χιλιάδας φράγκα...» Εἶναι ἡ συμφωνηθεῖσα τιμὴ...

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

(διακοπτόμενος).

Ἔ! ἡ ἀναίδεια ὑπερβαίνει πᾶν ὄριον.

ΠΑΥΛΟΣ

Ὁχι, κύριε... Γράψατε, θὰ ὑπογράψωμεν ἀμφότεροι... θὰ πληρώσωμεν ἕκαστος τὸ μεριδίον του... Ἐμεῖς τὴν σωτηρίαν τῆς Εὐλαλίας... ἐγὼ τὴν διαθήκην.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἔστω!... (γράφει). Ἄλλὰ τίς με διαβεβαίωσεν ὅτι αὐριον δὲν θὰ καταγγείλητε τὴν ἀτυχῆ νέαν;

ΠΑΥΛΟΣ

Ὁ λόγος μου.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

(ἔτοιμαζόμενος νὰ σχίσῃ τὸν χάρτην).

Δὲν δέχομαι.

ΠΑΥΛΟΣ

Τότε, μαρκήσιε, επανέρχομαι εἰς ὅ,τι προεῖπον ὑμῖν· εἰς ἐξ ἡμῶν δὲν πρέπει νὰ ἐξέλθῃ ζῶν τῆς οἰκίας ταύτης.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

(ἐγειρόμενος ἐκ τῆς τραπέζης)

Λοιπὸν! τελειώσατε, κύριε.

ΠΑΥΛΟΣ

Ἄμέσως. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ὑπογράψω τὸ ἔγγραφον τοῦτο.

ΒΩΔΡΙΑΛΙΑΝ

Μὲ συμφέρει κάλλιστα.

ΔΕΝΝΕΒΙΑΑ

Καὶ ἐμὲ μὲ λητμονοῦσι;

ΠΑΥΛΟΣ

Ἄποτάνθητι πρὸς τὸν μαρκήσιον.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ὅτιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ, θὰ τηρήσω τὸν λόγον μου... Ἴδου ὅ,τι ὑπεσχέθην.

ΠΑΥΛΟΣ

Ἦδη, Βωδριλιάν, ὕπαγε νὰ φέρῃς τὴν διαθήκην.

ΒΩΔΡΙΑΛΙΑΝ

(κατ' ἰδίαν).

ᾠ! ποῖαν καλὴν ἔμπνευσιν εἶχον ὅταν ἔλαβα τὴν προφύλαξιν ταύτην!...

ΠΑΥΛΟΣ

Λοιπὸν, μὲ ἤκουσας; (λαμβάνει τὴν τράπεζαν καὶ τοποθετεῖ αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ δωματίου).

ΒΩΔΡΙΑΛΙΑΝ

Ναί!... ναί!... (αἶρει σανίδα τινα τοῦ πατώματος καὶ ἐξάγει τὴν διαθήκην). Ἴδου αὕτη.

ΠΑΥΛΟΣ

Θέσον αὐτὴν ἐπὶ τῆς τραπέζης.

ΒΩΔΡΙΑΛΙΑΝ

Ἴδου!...

ΔΕΝΝΕΒΙΑΑ

Αὐτὴ εἶναι;

ΠΑΥΛΟΣ

(προχωρῶν ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους)

Ἴδου ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ μαρκησίου καὶ ἡ ἰδική μου. Λάβε Βωδριλιάν.

ΒΩΔΡΙΑΛΙΑΝ

Εἶναι ἐν τάξει.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Τί σκοπεύεται ἐπιτέλους;

ΠΑΥΛΟΣ

(δεξιόθεν)

Μένω εἰς ἣν εἶμαι θέσιν· ἔχω τὰ ὄπλα μου, λάβετε ἐκεῖνα τοῦ Δεννεβίλλ... τεθῆτε ἀπέναντί μου εἰς τὴν ἄκρην τοῦ δωματίου... Ἄς προχωρήσωμεν συγχρόνως πρὸς τὴν τράπεζαν ταύτην, ἡ δὲ διαθήκη θὰ γίνῃ κτῆμα ἐκείνου ἐκ τῶν δύο μας, ὅστις θὰ φθάσῃ ζῶν μέχρι τῆς τραπέζης.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Τοιαύτη πάλῃ μεθ' ὑμῶν, οὐδέποτε!

ΠΑΥΛΟΣ

Φοβεῖσθε, Μαρκήσιε;

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Σᾶς εἶπον ὅτι δύνασθε νὰ μὲ δολοφονήσητε

ΠΑΥΛΟΣ

(ὄρμῶν κατ' αὐτοῦ).

Ἔστὲ καταραμένοι δι' ὅ,τι μὲ ἀναγκάζετε νὰ πράξω!

ΔΕΝΝΕΒΙΑΑ

(τιθέμενος μεταξὺ αὐτῶν).

Δὲν θὰ ἐπιτρέψω τοιοῦτον τι... Ἐγὼ ἔφερον ἐνταῦθα τὸν Μαρκήσιον ἐνεπιστεύθη· εἰς τὸν λόγον μου, καὶ τοῦ λοιποῦ μὲ ἐμὲ θὰ ἔχῃς νὰ κάμῃς.

ΠΑΥΛΟΣ

Μὲ σέ; ἀλλ' ἐὰν σὲ φονεύσω, Δεννεβίλλ, θὰ ἐπιζήσῃ ὁ Μαρκήσιος ὅπως μὲ καταγγείλῃ... Ὅχι, ὄχι, δὲν εἶναι δυνατόν.

ΔΕΝΝΕΒΙΑΑ

Καὶ ὁμως θὰ γείνη δυνατόν. Ἐμπρὸς οἱ δύο μας!

ΠΑΥΛΟΣ

Βωδριλιάν, ἀνέχεσαι τὸ τοιοῦτον;

ΒΩΔΡΙΑΛΙΑΝ

Τοῦτο δὲν μὲ ἀφορᾷ πλέον.

ΠΑΥΛΟΣ

(χαμηλῶν τὸ πιστόλιον).

Τότε λοιπὸν πυροβόλησον, Δεννεβίλλ!... Μαρκήσιε, εἶσαι ἄνθρωπος.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἔχετε δίκαιον, κύριε, οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ τὴν θέσιν μου εἰς τὴν πύλῃν ταύτην. Τὰ ὄπλα σας, κύριε, τὰ ὄπλα σας!

ΠΑΥΛΟΣ

(ἀναλαμβάνων τὴν θέσιν του)

Τέλος πάντων!... Δεννεβίλλ, θὰ κτυπήσῃς τρεῖς τὰς χεῖρας, εἰς τὸ τρίτον δὲ κτύπημα θὰ βαδίσωμεν κατ' ἀλλήλων... Κύριος οἶδε τίς ἔσται ὁ εὐτυχής.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

(εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον).

Ὁ Θεὸς θὰ φανῇ δίκαιος;

ΔΕΝΝΕΒΙΑΑ

Εἶθε ἔτοιμοι;

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ναί.

ΔΕΝΝΕΒΙΑΑ

Τὰ πιστόλια εἶναι πλήρη;

ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΣ

Ναί.

ΔΕΝΝΕΒΙΑΑ

Εἰς προσοχὴν! Ἐν... δύο... τρία! (Ἄμφότεροι ὑψοῦσι συγχρόνως τὰ πιστόλια των χωρὶς νὰ κινηθῶσι, σκοπεύουσιν ἀλλήλους καὶ πυροβολοῦσιν.— Ἄμφότεροι κλονίζονται).

ΠΑΥΛΟΣ

Εἶσθε ἐπιτήδειοι, μαρκήσιε. (Ῥίπτει ἐν ὀρολόγιον χαμαί). Ἦτο ὥραϊον ὀρολόγιον Ἀγγλικόν. Κρίμα!

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

(οὔτινος διεξέφυγε τὸ πιστόλιον).

Εἶσθε εὐτυχεῖς... Δὲν φέρω κόσμημα εἰς τὸν ἀριστερόν βραχίονα.

ΠΑΥΛΟΣ

Ἄναλάβετε τὸ ὄπλον σας, μαρκήσιε. Δὲς αὐτὸ, Δεννεβίλλ.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἔστω λοιπὸν!

ΠΑΥΛΟΣ

Ἐμπρὸς, Δεννεβίλλ!

ΔΕΝΝΕΒΙΑΔ

Ἔν . . . δύο . . . τρία. (Βαδίζουσι κατ' ἀλλή-
λήλων ἀφ' ἑνὸς ὁ μαρκήσιος σταματᾷ κλονιζόμενος).

ΠΑΥΛΟΣ

(σταματῶν ὡσαύτως).

Θέλετε νὰ μοι ἀφήσετε τὴν διαθήκην καὶ νὰ
ἀρκεσθῆτε εἰς τὸν λόγον μου;

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ὅχι, ὄχι, Κύριε!

ΠΑΥΛΟΣ

Πλὴν ὠχρηᾶτε, μαρκήσιε . . . Τὸ ἄλλος εἶναι
ἰσχυρότερον ὑμῶν.

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Λοιπὸν! Ἄς τελειώσωμεν. (Προχωρεῖ μέχρι
τῆς τραπέζης, σκοπεύει, σῦρει τὸ σκανδάληθρον τοῦ
πιστολίου του, ὅπερ ὅμως δὲν ἀναφλέγεται). Δυστυ-
χία! . . . (Εὐρίσκειται ἀπέναντι τοῦ Παύλου, ὅστις
προχωρεῖ κατ' αὐτοῦ μὲ προσηλασμένον τὸ πιστόλιον).
Πυροβολήσατε, κύριε!

ΠΑΥΛΟΣ

(Θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς διαθήκης).

Ἡ διαθήκη εἶναι ἰδική μου!

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

(ἐμποδίζων αὐτόν).

Πυροβολήσατε πρῶτον, κύριε, καὶ ὕστερον τὴν
λαμβάνετε.

ΠΑΥΛΟΣ

(σκοπεύων πρῶτον τὸν μαρκήσιον ἐκ τοῦ σύννεγγος).

Ὅχι, μαρκήσιε . . . Ἐνθυμήθητε μόνον ὅτι
δὲν κατεδέχθη νὰ σᾶς φωνεύσω . . .

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Πυροβολήσατε λοιπὸν, κύριε!

ΠΑΥΛΟΣ

Ὅχι! . . . Καὶ σᾶς δίδω τὸν λόγον τῆς τιμῆς

μου, ὅτι οὐδὲν θὰ εἶπω κατὰ τῆς γυναικὸς τῆν
ὁποίαν προστατεύετε . . .

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἐὰν πράξῃτε τοῦτο, κύριε, θέλω σᾶς συγχω-
ρήσει τὰ πάντα.

ΠΑΥΛΟΣ

Πολλὴ γενναιοφροσύνη . . . Καθόσον ἀφορᾷ σὲ
Δεννεβίλλ, ὄφρ' ἵκῃ νὰ σοῦ συντρίψω τὴν κεφα-
λήν . . . ἀλλ' ἤδη σᾶς περιφρονῶ ὅλους . . . Ὑ-
γειαίνετε . . . Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης μόνον
εἶμαι πλούσιος! (ἐξέρχεται).

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

(κλονούμενος).

Ἄ! εἶναι φρικτόν!

ΒΩΡΙΑΔΙΑΝ

Ἐ, ἔ! . . . μήπως θὰ τὰ τσιτώσῃ;

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

(πίπτων ἐπίτινος ἔδρα; ἢν προσάγει ὁ Δεννεβίλλ).

Ἐἵπατε . . . εἰς τὴν κυρίαν Δὲ Σανζιρών . . .

ΒΩΡΙΑΔΙΑΝ

(ἀποθέτων τὰ πιστόλιά του).

Τί νὰ τῷ δώσω κανεῖς; . . . Ἄλλ' ἔὰν ἀπο-
θάνῃ, ἡ μηχανογραφία μου ματαιοῦται.

ΔΕΝΝΕΒΙΑΔ

(δραττόμενος τῶν πιστολίων).

Ἄλλὰ, καὶ ἂν ζήσῃ τὸ αὐτὸ θὰ συμβῆ.

ΒΩΡΙΑΔΙΑΝ

Τί τρέχει; Τί ἔνοοις;

ΔΕΝΝΕΒΙΑΔ

Ὅτι παρέδωκας εἰς τὸν Παῦλον διαθήκην
πλαστήν.

ΒΩΡΙΑΔΙΑΝ

Δὲν εἶναι ἀληθές.

ΔΕΝΝΕΒΙΑΔ

Ἰλιθία! Ἐγὼ τὴν ἐγγραψα καθ' ὑπαγόρευσίν
σου.

ΒΩΡΙΑΔΙΑΝ

Δίκαιε Θεέ! Κάποιος ἔρχεται . . . Ἴσως ὁ
Παῦλος!

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Ἄ! Τετέλεσται! (λείπομεν κατὰ τὴν αὐτὴν
στιγμὴν ἡ θύρα τῆς εἰσόδου κρούεται ἐπανεπιημι-
μῶς ἐπὶ τέλους συντρίβεται καὶ ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ ἐμφα-
νίζεται ὁ εἰσαγγελεὺς ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ γραμ-
ματέως καὶ τινῶν στρατιωτῶν, ποιεῖ δὲ νεῦμα εἰς τοὺς
ὑπ' αὐτὸν νὰ συλλάβωσι τὸν Βωριάδιαν).

ΒΩΡΙΑΔΙΑΝ

(ἐντρομος).

Ὅχι! Εἶναι ἡ δικαιοσύνη! (ὁ Δεννεβίλλ ὑπο-
στηρίζει τὸν μαρκήσιον, ἡ δὲ αὐλαία πίπτει, ἐνῶ ὁ εἰ-
σαγγελεὺς καὶ οἱ στρατιῶται συλλαμβάνουσι τὸν Βω-
ριάδιαν).

(Ἐπιταί τὸ τέλος)

ΘΕΩΡΙΑ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

καὶ

ΤΗΣ ΚΑΜΠΥΛΟΤΗΤΟΣ.

Γενικὸς καὶ ἀκριβὴς τύπος.

Ὁ μορφωθεὶς τύπος ἐπὶ ὠρισμένων γεωμετρι-
κῶν γραμμῶν, εἶναι ὡς ἑξῆς.

$$6r^2 - 2r \cdot p = r^2$$

Ἄηλ: (r) μικρὸν ἀκτίς τοῦ δοθέντος κύκλου,
(P) μεγάλον ἀκτίς τοῦ διπλασίου κύκλου (ὡς
πρὸς τὴν χωρητικότητα τοῦ ἐμβαδοῦ) καὶ (τ) ἡ
πλευρὰ τοῦ τετραγώνου.

Ἄναλύομεν τὸν ἀνωτέρω τύπον ὡς ἑξῆς:

$4r^2 + 2r^2 - 2 \cdot P = r^2$ μεταφέροντες τὸ r^2 ἀπὸ τὸ
δεύτερον εἰς τὸ πρῶτον μέρος, καὶ τὰ $(2r^2)$ καὶ
 $(2rP)$ εἰς τὸ δεύτερον, ἔχομεν τὴν ἀκόλουθον
ἰσότητα $4r^2 - r^2 = 2rP - 2r^2$ καὶ παρατηροῦ-
μεν ὅτι τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἰσότητος, εἶναι ἡ

διαφορὰ τετραγώνων, ἡ ὁποία προκύπτει ἀπὸ
τ' ἄθροισμα ἐπὶ τὴν διαφορὰν τῶν ἰδίων, τοῦτο
δ' εἶναι ἡ βάσις τῆς καμπυλότητος ἐκάστου κύ-
κλου, καὶ θέλω ἀποδείξει αὐτὸ ἐν τῷ γέφ συ-
στήματί μου.

$$[(2r + \tau)(2r - \tau)] = 2r(P - r).$$

Δὲν κρίνω ὅμως ἀσκοπον νὰ δώσω ἐξηγήσεις
τινάς.

Ὁ ἀνωτέρω τύπος εἶναι ὁ γενικὸς κανὼν τῆς
καμπυλότητος.

Ἄηλ: Τὸ γινόμενον τῆς περιμέτρου τοῦ τρι-
γώνου γκμ τοῦ ἰσοσκελοῦς τριγώνου, τοῦ ἔχον-
τος τὰς δύο πλευρὰς του ἴσας μὲ τὴν ἀκτίνα
τοῦ δοθέντος κύκλου καὶ βάσιν τὴν πλευρὰν τε-
τραγώνου ἰσοδυνάμου τοῦ κύκλου, καὶ τῆς δια-
φορᾶς τῆς πλευρᾶς τοῦ τετραγώνου ἀπὸ τὸ ἄ-
θροισμα τῶν δύο ἴσων πλευρῶν τοῦ ἰσοσκελοῦς
τριγώνου ἢ (καὶ ἄλλως ἀπὸ τὴν διάμετρον τοῦ
ἰδίου κύκλου) ἴσον μὲ τὸ γινόμενον τῆς διαμέ-
τρου καὶ τῆς διαφορᾶς τῶν ἀκτίνων τοῦ δοθέν-
τος κύκλου, καὶ τοῦ διπλασίου αὐτοῦ ὕστερον
διαιροῦντες τὰ δύο μέλη τῆς ἰσότητος διὰ τῆς
διαμέτρου, λαμβάνομεν τὴν διαφορὰν τῶν ἀ-
κτίνων,

$$\frac{[(2r + \tau)(2r - \tau)]}{2r} = P - r.$$

μεταφέροντες τὸ (r) μικρὸν εἰς τὸ πρῶτον μέρος,
ἔχομεν τὴν ἀκτίνα τοῦ διπλασίου κύκλου,

$$\frac{[(2r + \tau)(2r - \tau)]}{2r} + r = P$$

καὶ τελευταίον τὴν τιμὴν ταύτην τὴν ἀντείσά-
γομεν εἰς τὸν τύπον τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ κύκλου,
ὅστις μορφοῦται οὕτω.

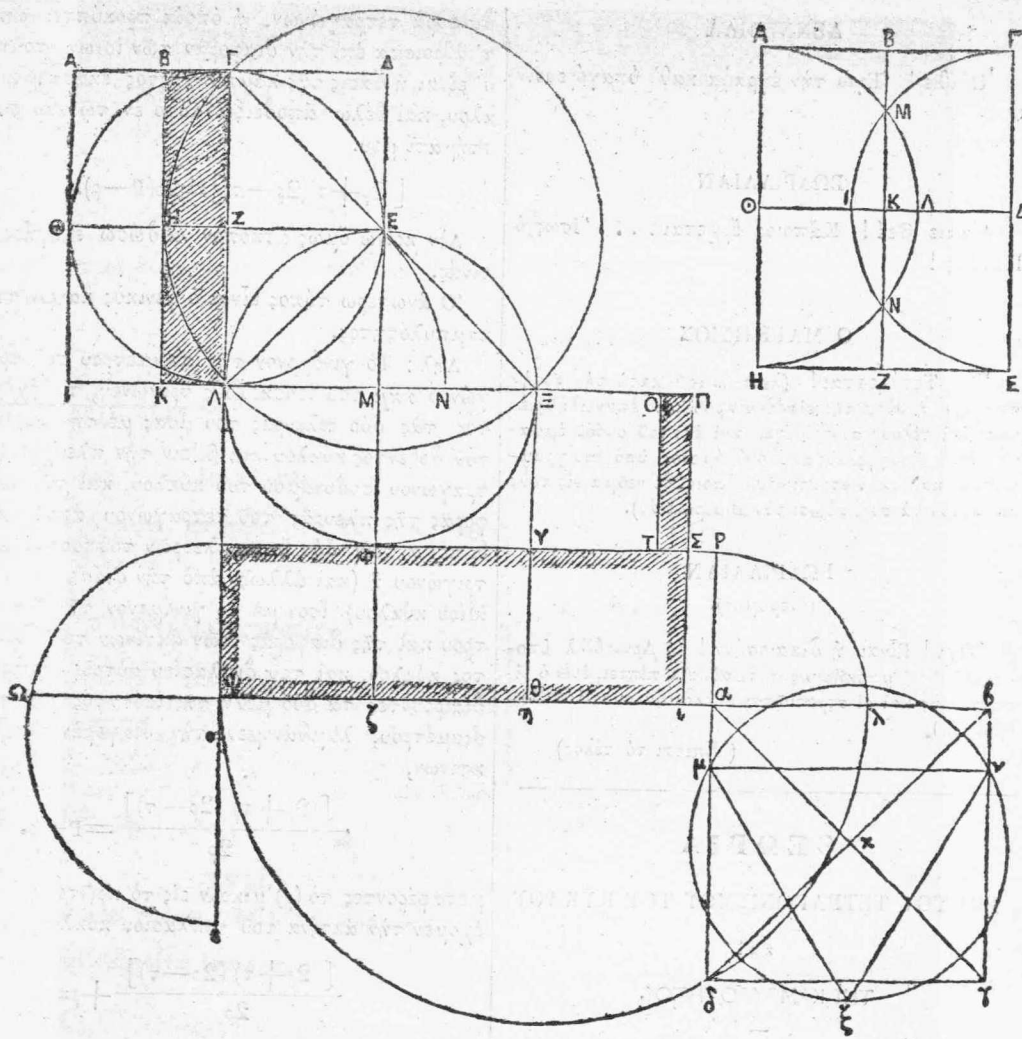
$$6r^2 - 2r \left[r + \frac{[(2r + \tau)(2r - \tau)]}{2r} \right] = r^2$$

$$6r^2 - 2r^2 + [(2r + \tau)(2r - \tau)] = r^2$$

$$6r^2 - 2r^2 - 4r^2 + 2r\tau - 2r\tau + r^2 = r^2$$

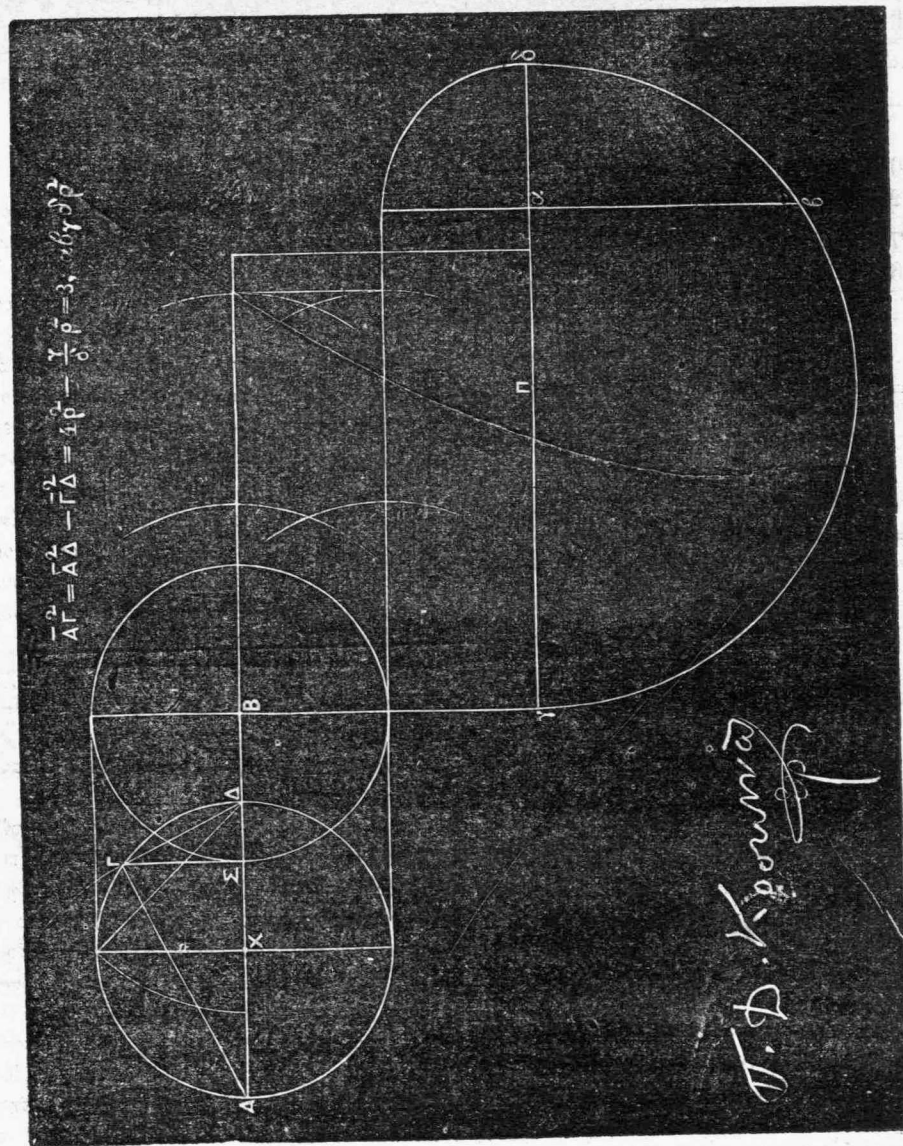
$$6r^2 - 6r^2 + 2r\tau - 2r\tau + r^2 = r^2$$

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω τύπου πηγάζει ὁ πεπερα-
σμένος ἀριθμὸς τοῦ λόγου τῆς ἐκτυλίξεως τῆς
περιφερείας πρὸς τὴν διάμετρον, καὶ ὁ ὁποῖος
εἶναι ἀρτιος καὶ δίδει πηλίκον τὸ ἦμισυ τοῦ λό-
γου καὶ ὑπόλοιπον μηδέν.

$$6\rho^2 - 2\rho P = \text{εμβαδόν κύκλου} = 4\rho^2 - [2\rho P - 2\rho^2] = 4\rho^2 - [4\rho P - 2\rho P + P^2 - P^2 + \rho^2 - \rho^2 - 2\rho^2] = 4\rho^2 - [3\rho P - 3\rho^2 - P^2 + \rho P - 2\rho P + P^2 + \rho^2] = 4\rho^2 - [(3\rho - P)(P - \rho) + (P - \rho)^2] = 4\rho^2 - [(A\Sigma \times \Sigma\Delta + \Sigma\Lambda^2)] = 4\rho^2 - \Gamma\Sigma^2 - \Sigma\Lambda^2 = 4\rho^2 - \Gamma\Lambda^2 = \Lambda\Lambda^2 - \Gamma\Lambda^2 = \Gamma\Lambda^2.$$

$4\rho^2 - 2\rho P = \text{εμβαδόν Κύκλου}.$

$$\overline{\Lambda\Gamma}^2 = \overline{\Lambda\Delta}^2 - \overline{\Gamma\Delta}^2 = 4\rho^2 - \frac{1}{4}\rho^2 = 3, \rho\gamma\delta\theta$$

$$\overline{\Lambda\Gamma}^2 = \overline{\Lambda\Lambda}^2 - \overline{\Gamma\Lambda}^2 = \overline{\Lambda\Delta}^2 - \overline{\Gamma\Sigma}^2 - \overline{\Sigma\Delta}^2 = 4\rho^2 - (A\Sigma \times \Sigma\Delta + \Sigma\Delta^2) = 4\rho^2 - [(3\rho - P)(P - \rho) + (P - \rho)^2] = 4\rho^2 - [3\rho P - P^2 - 3\rho^2 + \rho P + P^2 + \rho^2 - 2\rho P] = 4\rho^2 - [2\rho P - 2\rho^2] = 4\rho^2 - 2\rho P + 2\rho^2 = 6\rho^2$$

$4\rho^2 - 2\rho P = \text{εμβαδόν Κύκλου}.$

υπαξιωματικοὶ αὐτοὶ διατελοῦσιν ἐν ἀπελπισίᾳ, διότι φραγμὸς ἐτέθη εἰς τὴν προαγωγὴν των!...

Τάλαινα Ἑλλάς! ἄλλοτε τὰ γενναῖα καὶ ἄξια τέκνα σου παρρησίᾳ ἐστεφανοῦντο, ἔμενον ἀσύδοτα, καὶ παρεκάθηντο εἰς τὰ συσσίτια ἀναλώμασι τῆς πόλεως. Σήμερον τὰ ἀξιώτερα τέκνα σου, τὰ ἀείποτε τιμῶντα τὸ ὄνομά σου, καταδιώκονται, ἐξευτελιζονται, καταφρονῶνται!

Χθὲς ἔτι ἐν Κρήτῃ ἐτίμησαν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα τὰ προσφιλῆ ταῦτα τέκνα σου. Χθὲς ἔτι ἐν Γαλλίᾳ ἐψάλλοντο ἐμβατήριοι καὶ ᾠδαὶ εἰς τὸ μεγαλεῖόν σου, εἰς τὴν δόξαν σου, χάριν τῶν ὑπαξιωματικῶν τούτων τῶν μεταβάντων ἐκεῖσε νὰ θυσιάσθῳσι γενναίως! Καὶ ἐν τούτοις τὰ τέκνα σου ταῦτα τὰ προσφιλῆ, τὰ γενναῖα, ποτίζονται ἀντὶ ὕδατος ὄζου, ἀντὶ προόδου τὴν καταφρόνησιν, ἀντὶ ἀμοιβῆς τὴν ἀπελπίσαν! Καὶ εὐρέθη ἄνθρωπος ν' ἀποκαλέσῃ αὐτοὺς τυχοδιώκτας, ὅτε ἡ αἴγλη τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐξήστραπτεν ἔτι μᾶλλον ἐν Γαλλίᾳ ἕνεκα αὐτῶν. καὶ ἐδικάσθησαν ὡς κακοῦργοι... καὶ ἐξηβρί-

σθησαν... καὶ ἐπροπηλακίσθησαν!... Τίνες; εἰ μάρτυρες τοῦ καθήκοντος, τῶν φρονημάτων, τῆς γενναιότητος, τοῦ πατριωτισμοῦ!

Τὸ νῦν ὑπουργεῖον ἄς ἀνακύψῃ πλέον ἐκ τοῦ Μεσαιωνικοῦ ληθάργου, ἄς προάξῃ τοὺς ἀξίους προαγωγῆς ὑπαξιωματικούς, καὶ ἄς μὴ ἀκούῃ τὰς συμβουλὰς, τὰ ὑπομνήματα, τὰ σοφώτατα σχέδια τῶν ἀναμυρφοτῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν οἰκονομολόγων τοῦ κράτους. Ἄλλως θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ καθ' ἣν ὁ κ. Δεληγεώργης, ὁ μόνος εἰλικρινῆς καὶ τίμιος ἐκ τῶν πολιτικῶν μας, ὁ ἄνθρωπος τῆς νέας ἐποχῆς, καὶ οὐχὶ τοῦ κοτζαμπασισμοῦ, θέλει ἐπιφέρει τὴν θεραπείαν, καὶ οὕτω τὸ καλὸν δὲν προέλθει ἐκ Ναζαρέτ.

Παντὸς ἐπαίνου ἄξιος εἶναι καὶ ὁ γενναῖος λοχίας τοῦ ἵππικοῦ κ. Χρ. Μεντζελοπούλου, ὅστις φιλοτίμως ἀνεδέχθη τὴν δαπάνη αὐτοῦ ἐκτύπωσιν τοῦ βιβλίου.

Α. Σ. ΛΙΒΑΘΗΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ ΙΑ'. φυλλαδίῳ γρίφου.

Ἴα Ῥαιτία νδρ ἄσσοι Νώλη γῆ ς ἐπαῖται,
Ἢ ἀρετὴ ἀνδράσιν ὀλίγοις ἔπεται.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Σύγκειμ' ἐκ μερῶν ἐννέα, ὧν τὸ πρῶτον καὶ ὁ Πλάτων
Ἄνεγνωρίζεν ὡς πρῶτον, τὰ σοφώτατα συντάττων.
Τὸ δὲ δευτέρον μου ὅταν μετὰ τούτου συνδυάσῃς,
Στεναγμὸν, ὃ ἀναγνώστα, παρὰ χεῖρα θὰ ἐκφράσῃς.
Τὰ ἐπίλοιπα δ' ἐπτά μου ὅταν μέρη συμπροφέρῃς,
Τ' ἄριστον τῶν ἐπιθέτων τοῦ ἀνθρώπου τότ' ἐκφέρῃς.
Κι' ἂν τὰ πέντ' ἐκ τούτων μόνον τελευταῖα ἐκφωνήσῃς,
Εἰς τὴν θάλασσαν πολλάκις ἐμπορεῖς νὰ μ' ἀπαντήσῃς.
Ἄν δὲ πάντα μου συνάψῃς κ' ἐκφωνήσῃς τὰ ἐννέα,
Τῶν κακίστων ἐπιθέτων ἐκφωνεῖς τὸν βασιλέα.

Φ. Α. Οἰ